

7 Ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἐπιφάνιῳ τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ μακαριωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς βασιλίδος ταύτης πόλειος καὶ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ. Γνωσκῶντες βουλόμενοι τὴν σὴν ἁγιωσύνην πάντα τὰ εἰς ἐκκλησιαστικὴν ὁρῶντα κατάστασιν ἀναγκαῖον ἡγησάμεθα ταύταις πρὸς αὐτὴν χρῆσασθαι ταῖς θείαις συλλαβαῖς καὶ δι' αὐτῶν δῆλα αὐτῇ καταστήσαι τὰ κινήθεντα, 1 ἅπερ καὶ αὐτὴν εἰδέναι πεπεσμέθα. Εὐρόντες γάρ τινας ἄλλοτριους τῆς ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, τῇ τῶν ἀσεβῶν Νεστορίῳ καὶ Εὐτυχέος ἀκολουθοῦντας πλάνῃ καὶ ταῖς τούτων βλασφημίαις κεκορημένους, θεῖον προεδῆκαμεν ἥδικτον, ὅπερ καὶ ἡ σὴ γνώσκει ἁγιωσύνη, δι' οὗ τὴν τῶν αἰρετικῶν μαρίαν ἤλεγξαμεν, οὐδὲν παντελῶς ἐναλλάξαντες ἢ ἐναλλάττοντες ἢ παρεξελθόντες τῆς μέτροι νῦν σὺν θεῷ κρατούσης ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως, καθὰ καὶ ἡ σὴ γνώσκει μακαριότης, ἀλλὰ διὰ πάντων φυλάττοντες τὴν κατάστασιν τῆς ἐνώσεως τῶν ἁγιωτάτων ἐκκλησιῶν τῆς πρὸς τὸν ἁγιώτατον πάπαν τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης καὶ πατριάρχῃν, πρὸς ὃν καὶ τὰ ὅμοια 2 τούτοις γεγράφαμεν. Οὔτε γὰρ ἀνεχόμεθα τῶν εἰς ἐκκλησιαστικὴν ὁρῶντων κατάστασιν μὴ καὶ τῇ αὐτοῦ ἀναφέρεσθαι μακαριότητι, ὡς κεφαλῇ οὕσῃ πάντων τῶν ἁγιωτάτων τοῦ θεοῦ ἱερέων, καὶ ἐπειδὴ, ὅσκις ἐν τούτοις τοῖς μέρεσιν αἰρετικοὶ ἀνεφύησαν, τῇ γνώμῃ καὶ ὀρθῇ κρίσει ἐκείνου τοῦ σεβασμίῳ 3 θρόνου κατοργήθησαν. Ἐκ γὰρ τῶν παρουσῶν θείων ἡμῶν συλλαβῶν μαθήσεται ἡ σὴ ἁγιωσύνη τὰ παρ' ἡμῶν προτεθειμένα, ἐφ' ᾧ τοὺς ἐπιχειροῦντας πονηρῶς νοεῖν ἢ ἐρμηνεύειν τὰ παρ' ἡμῶν ὀρθῶς ἐν τῷ ἥδικτῳ λεχθέντα ἐκ τῶν παρουσῶν θείων 4 ἡμῶν ἐλέγχεσθαι συλλαβῶν. Ὀλίγοι τινὲς ἄπιστοι καὶ ἄλλοτριοὶ τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἀντειπεῖν Ἰουδαϊκῶς ἐθάρασαν πρὸς τὰ παρὰ πάντων τῶν ἱερέων ὀρθῶς κρατούμενα καὶ δοξαζόμενα καὶ κηρυττόμενα, ἀρνούμενοι τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ θεὸν ἡμῶν, τὸν σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ τῆς ἁγίας ἐνδόξου ἀειπαρθένου καὶ θεοτόκου Μαρίας καὶ ἐνανθρωπήσαντα καὶ σταυρωθέντα ἕνα εἶναι τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου τριάδος, συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, παθῆτον σαρκί, τὸν αὐτὸν ἀπαθῆ θεότητι. 5 Παραιοῦμενοι δὲ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ θεὸν ἡμῶν ὁμολογεῖν ἕνα εἶναι τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου τριάδος δῆλοι εἶσι καὶ ἐλέγχονται τῇ τοῦ ἀσεβοῦς Νεστορίου ἀκολουθοῦντες πονηρᾷ διδασκαλίᾳ, κατὰ χάριν αὐτὸν λέγοντες υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ ἄλλον τὸν θεὸν λόγον καὶ ἄλλον τὸν Χριστὸν λέγοντες. οὓς ἀναθεματίζομεν καὶ τὰ αὐτῶν δόγματα καὶ τοὺς τὰ αὐτῶν φρο-

ἡσαντας ἢ φρονούντας ὡς ἄλλοτρίους ὄντας τῆς
ἁγίας τοῦ Θεοῦ καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας.
6 Πάντες γὰρ οἱ ἱερεῖς τῆς ἁγίας καθολικῆς καὶ
ἀποστολικῆς ἐκκλησίας καὶ οἱ εὐλαβεστάτοι τῶν εὐα-
γῶν μοναστηρίων ἀρχιμανδρῆται ἀκολουθοῦντες τῇ
τῶν ἁγίων πατέρων παραδόσει καὶ μηδὲν παντελῶς
ἐναλλάξαντες ἢ ἐναλλάττοντες τῆς μέχρι νῦν κρατού-
σης, καθὰ εἴρηται, ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως, συμ-
φώνως ὁμολογοῦσι καὶ δοξάζουσι, κηρύττοντες τὸν
θεσπότην ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μονογενῆ υἱὸν
τοῦ Θεοῦ καὶ Θεὸν ἡμῶν, τὸν πρὸ αἰώνων καὶ ἀχρό-
νως ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν
ἡμερῶν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα
ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ τῆς ἁγίας ἐνδόξου ἀειπαρθέ-
νου καὶ Θεοτόκου Μαρίας καὶ ἐνανθρωπήσαντα καὶ
σταυρωθέντα ἕνα εἶναι τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου τριά-
7 δος. Ὁμοούσιον γὰρ αὐτὸν ἴσμεν τῷ πατρὶ κατὰ
τὴν Θεότητα καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν
ἀνθρωπότητα, παθῆτον σαρκί, τὸν αὐτὸν ἀπαθῆ
Θεότητα, συμπροσκυνούμενον τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ
πνεύματι. οὐ γὰρ ἄλλον τὸν Θεὸν λόγον καὶ ἄλλον
τὸν Χριστὸν ἐπιστάμεθα, ἀλλ' ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν
ὁμοούσιον τῷ πατρὶ κατὰ τὴν Θεότητα καὶ ὁμοούσιον
ἡμῖν τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα, παθῆτον
8 σαρκί, τὸν αὐτὸν ἀπαθῆ Θεότητα. Ὡς γὰρ ἐστὶν
ἐν Θεότητι τέλειος, οὕτως ὁ αὐτὸς ἐν ἀνθρωπότητι
τέλειος· τὴν γὰρ καθ' ὑπόστασιν ἔνωσιν δεχόμεθα
9 καὶ ὁμολογοῦμεν. Ἐπειδὴ τοίνυν ὁ μονογενὴς υἱὸς
καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ πρὸ αἰώνων καὶ ἀχρόνως ἐκ
τοῦ πατρὸς γεννηθεὶς, ὁ αὐτὸς καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν
ἡμερῶν κατελθὼν ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθεὶς
ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ τῆς ἁγίας ἐνδόξου καὶ Θεο-
τόκου Μαρίας καὶ ἐνανθρωπήσας, τουτέστιν ὁ κύριος
ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς κυρίως καὶ κατὰ ἀλήθειαν Θεὸς
εἰσὶν, διὰ τοῦτο καὶ τὴν ἁγίαν ἐνδοξὸν ἀειπαρθένου
Μαρίαν κυρίως καὶ κατὰ ἀλήθειαν μητέρα Θεοῦ λέγο-
μεν, οὐχ ὡς τοῦ Θεοῦ λόγον τὴν ἀρχὴν ἐξ αὐτῆς λα-
βόντος, ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν κατελθόντος
ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντος καὶ τεχ-
10 θέντος καὶ ἐνανθρωπήσαντος. Ὅν ὁμολογοῦμεν,
καθὰ εἴρηται, ὁμοούσιον εἶναι τῷ πατρὶ κατὰ τὴν
Θεότητα καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν ἀν-
θρωπότητα, τοῦ αὐτοῦ τὰ τε θαύματα καὶ τὰ πάθη,
11 ἄπερ ἐκουσίως ὑπέμεινε σαρκί, γινώσκοντες. Ταῦτα
τοίνυν ἐστίν, ἄπερ διὰ τοῦ Θείου ἡμῶν εἰρηκότες
ἠδίκτου τοῦς αἵρετικοὺς ἠλέγξαμεν, ὥτινι θεῶν ἠδίκτων
καὶ πάντες οἱ εὐρεθέντες ἐνιαῦθα ὀσιώτατοι ἐπίσκο-
ποι καὶ εὐλαβεστάτοι ἀρχιμανδρῆται ἅμα τῇ σῇ ἁγιο-
σύνη καθυπέγραψαν, ἀκολουθοῦντες διὰ πάντων ταῖς
ἁγίαις τέτρασι συνόδοις καὶ τοῖς παρ' ἐκάστης αὐτῶν
διατυπωθείσι, τουτέστι τῆς τε ἐν Νικαίᾳ τῶν τη'
καὶ τῆς ἐν ταύτῃ τῇ βασιλευσῆ πόλει τῶν ρν', καὶ
τῆς ἐν Ἐφέσῳ προτέρας καὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι, δῆλου
πᾶσι καθεστῶτος, ὅτι τὸν πᾶσι τοῖς ἅμα ἡμῖν πιστοῖς
τῆς ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας παρα-

δοθέντα ὄρον τῆς πίστεως, τουτέστι τὸ ἅγιον μᾶθημα ἦτοι σύμβολον κρατοῦμέν τε καὶ φυλάττομεν, τὸ παρὰ τῶν τῆ ἁγίων πατέρων ἐκτεθέν, ὅπερ καὶ οἱ ἐν ταύτῃ τῇ βασιλευούσῃ πόλει ἢ ἅγιοι πατέρες σαφηνίσαντες ἐτόνωσαν, οὐχ ὡς ἑλλιπῶς ἔχοντος αὐτοῦ, ἀλλ', ἐπειδήπερ οἱ τῆς ἀληθείας ἐχθροὶ οἱ μὲν ἀθετεῖν ἐπεχείρησαν τὴν τοῦ ἁγίου πνεύματος θεότητα, οἱ δὲ τὴν ἐκ τῆς ἁγίας ἀειπαρθένου θεοτόκου Μαρίας ἀληθινὴν σάρκωσιν τοῦ θεοῦ λόγου ἠρονήσαντο, διὰ τοῦτο γραφικαῖς μαρτυρίαῖς τὸ αὐτὸ ἅγιον μᾶθημα οἱ εἰρημενοὶ ἢ ἅγιοι πατέρες σαφηνίσαντες ἐτόνωσαν.

12 Τοῦτο καὶ αἱ λοιπαὶ ἅγιοι σύνοδοι, τουτέστιν ἡ ἐν Ἐφέσῳ προτέρα καὶ ἡ ἐν Χαλκηδόνι, τῇ αὐτῇ πίστει ἀκολούθησασαι ἐδέξαντο καὶ ἐφύλαξαν καὶ τὴν ἁγίαν ἐνδοξὸν ἀειπαρθένον Μαρίαν θεοτόκον ἐκήρυξαν καὶ τοὺς μὴ ὁμολογούντας αὐτὴν θεοτόκον

13 ἀνεθεμάτισαν. Ὁμοίως δὲ ἀνεθεμάτισαν καὶ τοὺς ἕτερον σύμβολον ἢ ἅγιον μᾶθημα παραδιδόντας παρὰ τὸ ὑπὸ μὲν τῶν τῆ ἁγίων πατέρων ἐκτεθέν, σαφηνισθέν δὲ καὶ τρανωθέν παρὰ τῶν ἐν ταύτῃ

14 τῇ βασιλευούσῃ πόλει ἢ ἁγίων πατέρων. Καὶ ἡ μὲν ἐν Ἐφέσῳ προτέρα τὸν τε ἀσεβῆ Νεστόριον καὶ τὰ αὐτοῦ δόγματα καθείλε τε καὶ ἀνεθεμάτισε καὶ τοὺς τὰ αὐτοῦ φρονήσαντας ἢ φρονούντας καὶ τοὺς συναϊ-

15 νέσαντας αὐτῷ ἢ συναινούντας ἀνεθεμάτισεν. Ἡ δὲ ἐν Χαλκηδόνι ἅγια σύνοδος καθείλε τε καὶ ἐξέβαλε τῶν ἁγίων τοῦ θεοῦ ἐκκλησιῶν καὶ ἀνεθεμάτισε καὶ τὸν ἀσεβῆ Εὐτυχέα καὶ τὰ αὐτοῦ δόγματα καὶ τοὺς τὰ αὐτοῦ φρονήσαντας ἢ φρονούντας καὶ τοὺς συναινέσαντας αὐτῷ ἢ συναινούντας· καὶ πάντας τοὺς αἰρετικούς καὶ τὰ αὐτῶν δόγματα καὶ τοὺς τὰ αὐτῶν

16 φρονήσαντας ἢ φρονούντας ἀνεθεμάτισεν. Ὁμοίως δὲ ἀνεθεμάτισε καὶ Νεστόριον καὶ τὰ αὐτοῦ δόγματα καὶ τοὺς τὰ αὐτοῦ φρονήσαντας ἢ φρονούντας καὶ

17 τοὺς συναινέσαντας αὐτῷ ἢ συναινούντας. Ἡ αὐτῇ δὲ ἐν Χαλκηδόνι ἅγια σύνοδος καὶ τὴν τοῦ μεγάλου Προκλου πρὸς Ἀρμενίους γραφεῖσαν ἐπιστολὴν περὶ τοῦ χοῦναι λέγειν τὸν δεσπότην ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ θεὸν ἡμῶν ἕνα τῆς ἁγίας τριάδος διὰ τῆς οἰκειᾶς ἀναφορᾶς ἐδέξατό τε

18 καὶ ἐβεβαίωσεν. Εἰ γὰρ τὰς εἰρημένας τέσσαρας ἁγίας συνόδους παρεξέλιθωμεν ἢ τὰ παρ' αὐτῶν διατυπωθέντα, δίδομεν ἄδειαν τοῖς καθαιρεθεῖσιν ὑπ' αὐτῶν αἰρετικοῖς καὶ τοῖς αὐτῶν δόγμασι τὴν ἐαυτῶν λήμην πάλιν εἰς τὰς ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ἐν-

19 δεῖκνυσθαι. Ὅπερ οὐκ ἐνδέχεταιπραχθῆναι ποτε (μὴ γένοιτο), ἐπειδὴ αἱ εἰρημένας τέσσαρες ἅγιοι σύνοδοι διὰ τῶν οἰκειῶν δογματικῶν τοὺς αἰρετικούς

20 καὶ τὰ τούτων δόγματα ἐξέβαλον. Καὶ εἰ τις πρὸς μίαν τῶν εἰρημένων ἁγίων συνόδων ἀμφιβάλλει, πρόδηλός ἐστιν ἐκεῖνα φρονῶν τὰ δόγματα τὰ παρ' αὐτῆς ἐκβληθέντα τε καὶ ἀναθεματισθέντα. Μη-

21 δεῖς τοίνυν μάτην ἡμᾶς ταραξάτω ἐλπίδι ματαία κρατοῦμενος, ὅτι ἡμεῖς ἐναντίον τι τῶν εἰρημένων ἁγίων δ' συνόδων ἐπράξαμεν ἢ πράξομεν ἢ πραχθῆ-

ναὶ παρὰ τινος συγχωρήσομεν ἢ περιαιρεθῆναι τῆς
τῶν αὐτῶν ἁγίων δ' ἐκ τῶν ἐκείνων ὁσίαν μνήμην ἐκ τῶν
22 ἱερῶν τῆς ἐκκλησίας διπτύχων ἀνεξόμεθα. Πάν-
τας γὰρ τοὺς παρ' αὐτῶν καθαιρεθέντας καὶ ἀναθε-
ματισθέντας καὶ τὰ τῶν καθαιρεθέντων δόγματα καὶ
τοὺς τὰ αὐτῶν φρονήσαντας ἢ φρονούντας ἀναθε-
23 ματιζομεν. Ὅθεν ἐχέσθω ἡμῖν τε καὶ τῇ ἡμε-
τέρᾳ πολιτείᾳ ἢ μακαριότητι σου, πάντας περὶ τοῦ
ἡμετέρου σκοποῦ καὶ τῆς περὶ τὴν ἀμώμητον πίστιν
σπονδῆς διδάσκουσα τε καὶ πληροφοροῦσα. D. VII
k. Apr. Constantinopoli dn. Iustiniano pp. A. III
cons. [a. 533]

id est:

Idem A.

Epiphano sanctissimo et beatissimo archiepiscopo huius regiae urbis et oecumenico patriarchae. Edocere volentes sanctitatem tuam omnia quae ad ecclesiarum statum pertinent necessarium duximus hisce ad eam sacris litteris uti et per eas quae agitantur manifestum ei facere: quae et ipsam scire persuasi sumus.

1 ¶ Cum igitur nonnullos invenerimus alienos a sancta catholica atque apostolica ecclesia impiorum Nestorii et Eutychetis errorem secutos eorumque blasphemiis usos, sacrum edictum proposuimus, quod et tua sanctitas novit, quo haeticorum insaniam refutavimus, minime immutato vel immutando vel praetermittendo ecclesiastico qui adhuc deo iuvante obtinet statu, quod et tua beatitudo scit, sed per omnia custodientes unitatem sacrosanctarum ecclesiarum cum sanctissimo vetustioris Romae papa et patriarcha, ad quem his similia scripsimus.

2 ¶ Neque enim patimur quicquam quod ad ecclesiasticum statum pertinet non referri ad eius beatitudinem, cum sit caput omnium sanctissimorum dei sacerdotum et quia, quotienscumque in his partibus haetici extiterunt, sententia rectoque iudicio illius venerandae sedis coerciti sunt.

3 ¶ Ideoque ex praesentibus sacris litteris sanctitas vestra cognoscat quae a nobis proposita sunt, ut qui prave intellegere vel interpretari temptaverint, quae a nobis recte in edicto pronuntiata sunt, praesentibus sacris litteris nostris refutentur.

4 ¶ Pauci quidam infideles et alieni a sancta dei catholica atque apostolica ecclesia contradicere Iudaice ausi sunt iis quae ab omnibus sacerdotibus recte observantur et probantur et praedicantur, denegantes dominum nostrum Iesum Christum unigenitum dei filium et deum nostrum incarnatum ex spiritu sancto et sancta gloriosa semper virgine et dei genetrice Maria et hominem factum, cruciatumque unum esse sanctae et consubstantialis trinitatis, coadorandum et conglorificandum patri et sancto spiritui, consubstantiali patri secundum divinitatem et consubstantiali nobis eundem secundum humanitatem, passibilem carne, eundem impassibilem deitate.

5 ¶ Recusantes vero dominum nostrum Iesum Christum unigenitum filium dei et deum nostrum fateri unum esse sanctae et consubstantialis

trinitatis manifesto deprehenduntur impii Nestorii pravam doctrinam sequi, secundum gratiam eum filium dei dicentes et alium deum verbum, alium Christum dicentes, quos cum ipsorum doctrina Usque qui eam amplexi sunt vel amplectuntur tamquam alienos a sancta dei catholica atque apostolica ecclesia damnamus.

6 ¶ Omnes igitur sacerdotes sanctae catholicae atque apostolicae ecclesiae et reverentissimi sacrorum monasteriorum archimandritae secuti sanctorum patrum traditionem, nihil omnino statum ecclesiae qui hactenus obtinuit, neque antea neque nunc, ut dictum est, mutantes congruenter confitentur et credunt praedicantes dominum nostrum Iesum Christum unigenitum filium dei et deum nostrum ante saecula et sine tempore de patre natum et ultimis diebus descendentem de caelis et incarnatum ex spiritu sancto et sancta gloriosa semper virgine et dei genetrice Maria et omnem factum et cruci fixum unum esse sanctae et consubstantialis trinitatis.

7 ¶ Consubstantialem enim eum scimus patri secundum divinitatem et consubstantialem nobis eundem secundum humanitatem, passibilem carne, eundem impassibilem deitate, coadorandum patri et spiritui sancto, neque enim alium deum verbum et alium Christum novimus, sed unum atque eundem consubstantialem patri secundum divinitatem et consubstantialem nobis eundem secundum humanitatem, passibilem carne, eundem impassibilem divinitate.

8 ¶ Ut enim in divinitate perfectus est, ita idem in humanitate perfectus est: in una enim substantia unitatem accipimus et confitemur.

9 ¶ Quoniam igitur unigenitus filius et verbum dei ante saecula et sine tempore de patre natus, idem ultimis diebus descendens de caelis et incarnatus ex spiritu sancto et sancta gloriosa et dei genetrice Maria et homo factus, id est dominus noster Iesus Christus, proprie et vere deus est propterea et sanctam gloriosam semper virginem Mariam proprie et vere matrem dei dicimus, non quia deus verbum principium ex ea sumpserit, sed quia ultimis diebus descendit de caelis et ex ipsa incarnatus et natus et homo factus est.

10 ¶ Quem confitemur, ut dictum est, consubstantialem esse patri secundum divinitatem et consubstantialem nobis eundem secundum humanitatem, eiusdem miracula et passiones, quas sponte carne sustinuit, cognoscentes.

11 ¶ Haec igitur sunt, quibus sacro nostro edicto pronuntiatis haereticos redarguimus, cui sacro edicto etiam universi, qui hic inventi sunt, sanctissimi episcopi et devotissimi archimandritae una cum tua sanctitate subscripserunt secuti per omnia sancta quattuor concilia et quae ab unoquoque eorum constituta sunt, id est Nicaenum CCCXVIII, huius regiae civitatis CL patrum, Ephesinum prius et Chalcedonense, cum omnibus manifestum sit, quod fidei definitionem quae universis nobiscum fidelibus sanctae catholicae atque apostolicae ecclesiae tradita est, id est sanctum documentum vel symbolum, tenemus et custodimus, quod a CCCXVIII sanctis patribus expositum est, quod et CL in hac regia civitate congregati sancti patres interpretando explanaverunt, non quod aliquid ei deesset, sed, quoniam veritatis inimici alii sancti spiritus deitatem subvertere adgressi sunt, alii veram incarnationem dei verbi ex sancta semper virgine dei genetrice Maria factam negaverunt, propter ea scriptis testimoniis sanctum documentum dicti CL patres interpretando explanaverunt.

12 ¶ Hoc et reliquae sanctae synodi, scilicet Ephesina prior et Chalcedonensis, eandem fidem secutae receperunt et observarunt et sanctam gloriosam semper virginem Mariam dei genetricem praedicarunt, damnatis iis qui eam dei genetricem esse negarent.

13 ¶ Similiter damnaverunt eos, qui aliud symbolum vel sanctum documentum tradunt praeter id, quod a CCCXVIII sanctis patribus expositum est, explicatum vero explanatumque a CL sanctis patribus in hac regia urbe congregatis.

14 ¶ Et Ephesina quidem prior impium Nestorium eiusque dogmata sustulit damnavitque tam eos qui eius opinionem suam fecerunt vel faciunt et qui eam probaverunt vel probant.

15 ¶ Sancta autem Chalcedonensis synodus sustulit expulitque ex sanctis dei ecclesiis et damnavit etiam impium Eutychem et placita eius eosque qui eius sententiam suam fecerunt vel faciunt vel qui eam comprobaverunt vel comprobant, item omnes haereticos eorumque dogmata et eos qui eorum opinionem suam fecerunt vel faciunt damnavit.

16 ¶ Similiter damnavit etiam Nestorium et placita eius eosque qui eius sententiam suam fecerunt vel faciunt vel qui eam comprobaverunt vel comprobant.

17 ¶ Eadem autem sancta Chalcedonensis synodus et magni Procli litteras ad Armenias scriptas de eo, quod dominum nostrum Iesum Christum filium dei et deum nostrum unum ex sancta trinitate dici oporteat, relatione sua recepit et confirmavit.

18 ¶ Dicta quattuor concilia vel quae ab iis statuta sunt si praetermittimus, licentiam damus haereticis eorumque doctrinis ab isdem oppressis pestem suam in sanctas dei ecclesias rursus inducendi.

19 ¶ Quod fieri numquam poterit (quod absit), quoniam dicta quattuor concilia praeceptis suis haereticos eorumque praecepta expulerunt.

20 ¶ Ac si quis de una dictarum sanctarum synodarum dubitet, apparet eum doctrinam ab illa repulsam et damnatam tenere.

21 ¶ Ne quis igitur frustra nos inquietet vana spe subnixus nos contrarium aliquid sanctis quattuor conciliis fecisse facturosve esse vel fieri ab aliquo permissuros vel memoriam earundem sanctarum quattuor synodorum tolli ex sacris ecclesiae tabulis passuros.

22 ¶ Omnes enim ab iis repulsos damnatosque repulsorumque doctrinas et adsecclas damnamus.

23 ¶ Ideoque beatitudo tua oret pro nobis nostroque imperio edoceatque cunctos ac certiores faciat de nostro proposito et ae studio nostro erga intemeratam fidem.